

for ikke blot yderst værdifuld, men nødvendig i betragtning af, at en ordning af hjemmeværnets forhold antagelig først vil følge efter vedtagelsen af en lov om forsvarrets ordning i øvrigt. Enkeltheder angående hjemmeværnets forhold, uden nødvendig forbindelse med det foreliggende lovforslag eller med tanker fremsat om lovforslagets udførelse i praksis, er derfor ikke medtaget i den følgende besvarelse.

Med hensyn til hjemmeværnets almindelige struktur er det hjemmeværnsledelsens opfattelse, at hjemmeværnsloven af 1952 stort set har virket tilfredsstillende, og at der ingen afgørende ændringer vil være at foretage. Når der til sin tid skal udarbejdes et udkast til lovforslag om hjemmeværnet, vil der dog være en række enkeltheder, som hjemmeværnsledelsen vil foreslå ændret, men ingen der foregribes af det foreliggende forslag om forsvarrets ordning.

Hjemmeværnet har hele tiden bygget på frivillighed, og hjemmeværnsledelsen må mene, at hvad enten man ændrer den nuværende hjemmeværnslovs bestemmelser — der giver mulighed både for frivillighed og udskrivning — eller ikke, har frivillighedsprincippet i hjemmeværnet vist sig af så stor værdi for befolkningens indstilling ikke blot til hjemmeværnet selv, men til forsvaret som helhed, at en afvigelse derfra ikke bør komme på tale. Dette forudsætter imidlertid en stadig landsomspændende indsats for tilgang til hjemmeværnet.

Hjemmeværnsledelsen må endvidere mene, at det er både muligt og ønskeligt at gøre hjemmeværnet mere militært slagkraftigt, end tilfældet er i dag. Det kan ske ved en noget tungere bevæbning af dele af hjemmeværnet i områder, hvor dette er taktisk begrundet, ved en mere samlet og derfor mere effektiv uddannelse, ved øget tilgang, ved forskelligt yderligere materiel. Denne styrkelse af hjemmeværnet vil naturligvis øge hjemmeværnets nuværende budget, men hjemmeværnsledelsen er overtydet om, at øgelsen kan holdes inden for den ved flere tidligere lejligheder skitserede budgetramme på ca. 50 mill. kr.

Hvad angår indpasningen af hjemmeværnet i lovforslaget om nyordning af forsvaret, skal hjemmeværnsledelsen bemærke følgende: Selve lovforslaget har som en rammelov ikke givet hjemmeværnet anled-

ning til særlige overvejelser, idet det på ingen måde foregriber hjemmeværnsledelsens tanker om hjemmeværnets fremtid. Med særlig glæde har hjemmeværnet konstateret, at det nu er hensigten at føre oprettelsen af et effektivt lokalforsvar ud i livet.

Forsvarschefens svar på forsvarsudvalgets spørgsmål angående lokalforsvarets indretning giver imidlertid hjemmeværnsledelsen anledning til også at præcisere sit standpunkt. Det skal fremhæves, at hjemmeværnets syn på ingen måder er i modsætning til forsvarsstyrelsens, men må betragtes som supplerende.

Spørgsmålet om et lokalforsvar er for hjemmeværnet et spørgsmål om liv og død — i dobbelt forstand:

1) Lokalforsvaret er det nødvendige rygstød for hjemmeværnet. Hjemmeværnet må tage det første stød, men en forudsætning for hele hjemmeværnets eksistens er, at der hurtigt kan ventes hjælp af stærkere styrker; og her vil linjetropper meget ofte være for langt borte. Hvis man daglig færdes i hjemmeværnet, kan man ikke undgå at iagttage en mærkbar forandring i hjemmeværnsmændenes holdning: fra en tidligere følelse af, at hæren begunstigedes for meget på hjemmeværnets bekostning til en nuværende ængstelighed for, at hjemmeværnet skal komme til at kæmpe alene, fordi for lidt er blevet ofret på de øvrige dele af vort forsvar. En sådan ængstelse kan ikke undgå at påvirke mulighederne for rekruttering til hjemmeværnet.

2) På den anden side kan et lokalforsvar let opstilles på en sådan måde, at det betyder, at et frivilligt hjemmeværn derved ville kvæles.

Hjemmeværnsledelsens synspunkter angående et lokalforsvar er derfor:

1) Et lokalforsvar er nødvendigt. Der er to kategorier af steder, hvor hjemmeværnet må erkende i særlig grad at ville have behov for støtte:

a) Ved vigtige militære objekter som flyvepladser, især i tyndt befolkede egne.

b) I egne, der militært er af sekundær betydning, og hvor der derfor ikke opstilles linjetropper. Som et eksempel kan nævnes Lolland-Falster. En tale, der undertiden